

Восѣкъ *с. м.* восѣкъ. **Восочина** восковая образина (*о больномъ*) **Восчанъ** **Восокънъ** **Вощенъ** *пр.* восковой: Кинисало ми Реш-нелъ Георгіа, Що ми наполналь до три гемія, Първа со восокъ, втора со темянь —, трека со масло. *М.* 50. Лице имать, какъ восокъ пре-цедень. *ib.* 88. Чекай Дойчинъ (*боленъ*), жалта восочина. *ib.* 154. Жълтъ, като восакъ. *Ч.* 158. Даде му восок Стара Планина Да го продава, та да се храни. *Д.* 37, 48—49. Горний край са замазва съ восакъ, за да не може да извѣтрява сокъ-тъ изъ прѣчка-та. *Л. Д.* 1876 *р.* 74. Рядъмъ раздаде свѣщцы вохчаны, Прѣдъ свят' образи да запалимы. *Гл.* 99. Платно ткаить Стойна Сърбинка Платно ми ткаить бърдо ковчено, —, ниски восокни (*навощенныя*). *М.* 251. Воцени свеки палеха. *ib.* 364. *Воскъ лютъ для отводныхъ чаръ отъ испуга:* Къту що бажтъ баби за уроки, за уплашено що лѣять восѣкъ и коситро-оловъ, и думать, чи ушъ отъ какво ся е уплашенъ болящій то ся изливало. *Пк.* 12.

Вошка *с. ж.* плодовое дерево, плодъ: Увѣренъ че сичко-то дѣйствие произлиза отъ корень-тъ на една вошка, осемъ недѣли прѣди да узрѣе плодъ-тъ на една круша, зема та отровва прѣста около дървото *Л. Д.* 1876 *р.* 74. Работете земята за да имате едно голѣмо изобиліе отъ жито, вино, масло и вошки (*et de fruits*). *Т.* 314. *Ср. сл.* овошка.

Воценица **Воценичка** *с. ж.* восковая свѣча: Старъ чер-нецъ, блѣденъ като воценица, излезе отъ църква. *Ж.* 4. На всякъ гробъ западена воценичка прилѣпи. *ib.* Старци, баби прѣгърбени, наедно съ снахитѣ си и внучитѣ си съ воценици въ ража крачатъ кадѣ черквицата. *ib.* 34.

Воювамъ *м. дл.* 1) воюю: И отишолъ Симонъ добаръ юнакъ, И отишелъ на войска царѣа, Ми воювалъ за деветъ години. *М.* 65. Онъ воюва токмо деветъ години, На Султана и Муратова войска. *ib.* 143. Войвала що ми войвала Токму за деветъ години, *ib.* 201. Къде сѣ чуло, видело, Момичка войска да войвить Токму за деветъ години, Никой да неж узнаить, Дури сѣ сама каза. *ib.* Българско горско воюваніе. *Гл.* 9. Горскій гдѣ юнакъ си воюва. *ib.* 10. Славно си в' старъ нашъ планинъ Деветъ години мы воювахмы. *ib.* 64. Воюваніе-то, найголѣма-та злина на чловѣчество-то. *Л. Д.* 1864 *р.* 110. 2) противодѣйствую: Учителъ-тъ да не воюва противъ народни-тъ обичан, кои-то имать добра цѣль, нѣ заглахнали въ суетѣрия. *Л. Д.* 1876 *р.* 172. 3) свирѣйствую (*объ эпидеміяхъ и пр.*): Наопакы болестъ-та по-